

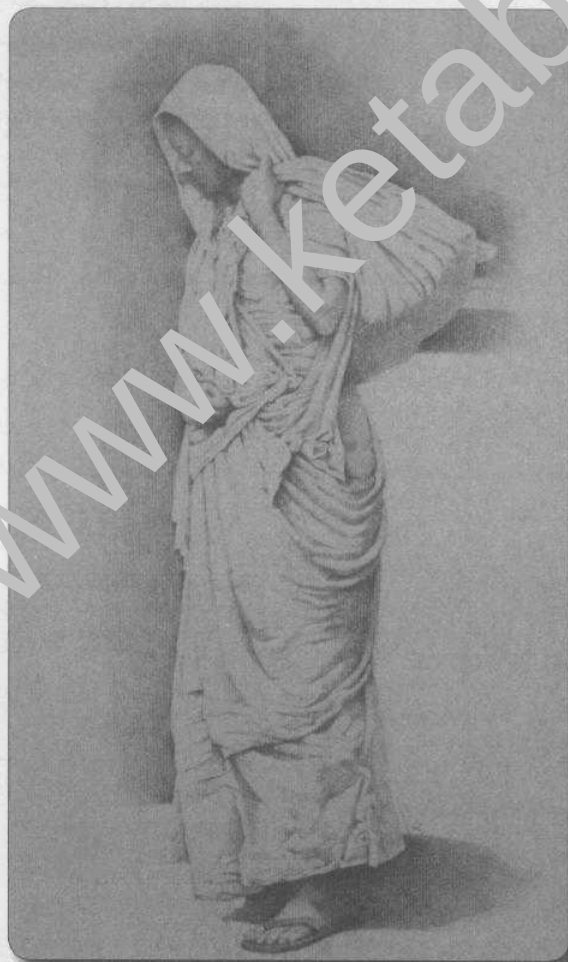
هنر طراحی

پوشش لباس بر روی اندام

چگونه پوشش‌ها، پارچه‌ها و چین‌ها را طراحی کنیم

جیووانی سیواردی

هانیه ریعان

جیووانی گوگلیلمو سیواردی

متولد ۲۲ جولای سال ۱۹۴۷ در میلان ایتالیا است. او در طی دو دهه تصاویری، چهره پردازی مجسمه سازی، سالهای زیادی را صرف بررسی اندام می انسان برای هنرمندان کرد. وی همزمان مدرس دوره های طراحی فاکولتته انسان است.

- ۳ مقدمه
- ۴ چین ها و پارچه ها
- ۶ آناتومی چین ها: ساختار، شکل و نوع
- ۱۰ نورپردازی: نور و سایه
- ۱۲ ملاحظات اجرایی
- ۱۴ برخی از تکنیک های طراحی
- ۱۶ یکی از روش های طراحی
- ۱۸ پرسپکتیو و عمق
- ۲۰ فرم های پایه ای چین ها
- ۳۲ لباس، پوشش و بدن انسان
- ۴۰ برهنه و پوشیده
- ۶۲ صفحاتی از یک دفتر طراحی

انتشارات
برگ نگار

پوشش لباس بر روی اندام

اثر جیووانی سیواردی
ترجمه هانیه ریعان

- ♦ لیتوگرافی، چاپ و صحافی: طیف نگار
- ♦ نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۵؛ تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
- ♦ قیمت: ۶۰۰۰ تومان
- ♦ شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۷۳۵۲ - ۶۱ - ۱

حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است.

نشانی: خیابان شهید رجایی، خیابان پارس، میدان پارس،
مجتمع تجاری پارس، زیر همکف، شماره ۲۹.
تلفن: ۴۴۷۵۱۰۶۸ - ۴۴۷۵۱۰۸۱ - ۵۵۰۴۳۰۱۵

www.bargnegar.com
info@bargnegar.com

سرشناسه : سیواردی، جیووانی Civardi, Giovanni
عنوان و نام پدیدآور: پوشش لباس بر روی اندام: چگونه پوشش ها، پارچه ها و چین ها را طراحی کنیم / جیووانی سیواردی: [مترجم] هانیه ریعان.
مشخصات نشر : تهران: برگ نگار، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری : ۶۴ ص: ۲۹×۲۲ س.م.
شابک : ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۷۳۵۲ - ۶۱ - ۱
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت : کتاب حاضر ترجمه فارسی کتاب:
THE ART OF DRAWING: Clothing on Figures است.
یادداشت : بالای عنوان: هنر طراحی.
موضوع : ترسیم و طراحی - فن
شناسه افزوده : ریعان، هانیه، ۱۳۶۶ - مترجم.
رده بندی کنگره : ۱۳۹۵ ۹ پ ۹ س / NC ۷۳۰
رده بندی دیویی : ۷۴۱ / ۲
شماره کتابشناسی ملی: ۴۲۸۵۲۹۰

پوشش فیگور می‌بایست آنچه در او زندگی می‌کند را نشان دهد.
لئوناردو داوینچی

بگذار قلمت به میل خود مسیر حرکتش را بپیماید، هر جا دلش
خواست وارد شود و از هر گوشه‌ای که میلش کشید محو گردد.
هنری ماتیس

دو عامل سبک دوره تاریخی و نگاه خاص هنرمند را در آن‌ها تشخیص داد.
در هنر معاصر، به طور کلی تأکیدی بر واقع‌گرایی یا میمسیس نیست. این
رویکرد جذابیت خود را در میان هنرمندان از دست داده و صرفاً هنرمندان
مستقلی که زمینه کاری آن‌ها هنر سنتی، هنر فیگوراتیو، چهره‌پردازی و
تصویرسازی است گرایش به واقع‌گرایی دارند. شاید از خود پرسیم، با توضیح
بالا، چرا مطالعه پوشش‌ها برای آموزش هنرمندان مفید است. احتمالاً پاسخ
این پرسش در توانایی بالقوه در روش یادگیری با تمرین مستمر و البته مهارت
در نگاه کردن و برآیندی که از ترکیب این روش به دست می‌آید نهفته است.
به عنوان مثال طراحی، نقاشی یا فرم دادن پارچه روی یک فیگور لزوماً
به معنی مشاهده دقیق بدن برهنه (به دلیل اهمیت زیاد شناسایی نقاطی از
آناتومی بدن که پارچه به آن‌ها تکیه می‌کند و از آن‌ها آویزان می‌شود) یا
بهبود ترکیب عناصر کار (مثلاً، به عنوان بخشی از یک عنصر بی‌جان یا یک
موضوع ساده که حتی در سطح انتزاع هم حذف نمی‌شود) است.

حقیقتاً، هنرمندان (با حفظ آزادی عمل در به‌کارگیری شکل‌های هنر
که بیشترین تناسب را با شخصیت و اهداف آن‌ها دارد) می‌بایست تمرین
کنند که ریز بینانه به آنچه در اطرافشان هست با دقت نگاه کنند. پوشش‌ها
و پارچه با گونه خوبی برای بهتر کردن تکنیک طراحی هستند (توجه به
تأثیرات سیاه، کم، لایه‌های رنگ، بافت و سطح پارچه و سایر موارد از این
دست، اهمیت بسیار دارد) و البته همواره بهترین تکنیک، خوب نگاه کردن
است (بررسی در مورد چگونگی ایجاد تعادل میان بخش‌های ساده و پیچیده).

هر هنرمند برای به تصویر کشیدن پوشش‌ها، چین‌ها و پارچه‌ها، رویکرد
خاص خود را دارد. این موضوع بستگی دارد به حساسیت‌های فرهنگی،
باورهای مذهبی و اجتماعی، تفکرات فلسفی و مفاهیم علمی مرتبط با
دوره‌ای که هنرمند در آن زندگی می‌کند. این بخش‌ها در کنار هم سبک
هنرمند را می‌سازند. در طراحی اشخاص، منظور از پوشش، هم‌نشینی (تعمدی
یا اتفاقی) پارچه و چین است که لباس شخص را شکل می‌دهند و طبیعتاً
متأثر از موقعیت و حرکت بدن است. و «پوشش» و «لباس» در طراحی
تقریباً هم‌معنی هستند و می‌توانند به جای هم استفاده شوند هر چند پوشش
بیشتر برای اثاثیه کاربرد دارد (پوشش روی دیوار یا مبلمان) که از پارچه
استفاده می‌کنند (پارچه واقعی یا در فرم نقاشی دیواری یا نقش برجسته) که
از شکل‌های یال و گیره، روی پرده می‌افتند. تاریخ لباس و پوشش، شاخه‌ای
از تاریخ است که از نگاه وسیع‌تر می‌توان همانند باستان‌شناسی یا تاریخ هنر
به آن نگریست و از همان روش پژوهش نیز می‌توان در آن استفاده کرد. در
تفسیر هنر تمدن‌های مختلف، مطالعه پوشش با بررسی تصاویر شخصیت‌های
تاریخی، مذهبی و اساطیری که گاهی به شکل نمادین برهنه هستند انجام
می‌شود. علاوه بر این، پوشش کانال ارتباطی ارزش‌های زیبایی‌شناسی (نظیر
تم‌های زینتی، نمایشی، کارکردی و منزلتی) هستند. رویکردی که هنرمند
بر اساس آن لباس و چین‌های پارچه روی بدن را به تصویر می‌کشد، به نوعی
نمایانگر منزلت شخصیت (ثروت، قدرت یا شهوت) است. با نگاه کردن به
کارهای فرهنگ‌های هنری مختلف می‌توان روش‌های متعدد تفسیر پوشش و
تنوع سبک‌های نمادین در بیان پوشش را درک کرد. به عنوان نمونه، شماتیک
ابتدایی و سپس رویکرد طبیعت‌گرایانه هنر یونانی یا فشرده‌گی، انتزاع، نماد و
رویکرد سنتی که از ویژگی‌های هنر قرون وسطی که بعداً به نظر می‌رسد
کاهش پیدا کرد (به ویژه هنرهای رومی و گوتیک)، از زمان رنسانس که با
طراحی پوشش عمیق نمادین (تا آنجا که نظریه‌های زیبایی‌شناسی به همراه
نظریه‌های فیگور انسان مطرح شدند) تا دوره باروک (که با ویژگی‌هایی
نظیر استفاده از زرق و برق و افراط در به رخ کشیدن توانایی‌های تکنیکی
طراح شناخته می‌شود) تا متانت نئوکلاسیک یا پوشش‌های مدرن و کارهای
آکادمیک قرن نوزدهم، نمونه کارهای متعددی وجود دارد که می‌توان اثر هر